

VIRÖS LOBOGÓ

Az RMP Arad városi és rajoni bizottsága, a városi és rajoni néptanács lapja

111. évfolyam, 4113. szám

Csütörtök, 1958. május 22

4 oldal, 20 bani

IDOSZERŐ KÉRDÉSEK

Nagyobb figyelmet a gabonafélék szerződéskötésére

Alig szükséges bizonygatni, hogy a központi terményalap létrehozásától döntő mértékben függ mindennapi kenyérünk, a könnyűipar nyersanyag-ellátása, az állami tartalék biztosítása. A főbb mezőgazdasági termékek kötelező beszállítási rendszerének megszűntetése óta fokozódott a gabona szerződéskötés utján történő értékesítésnek jelentősége. Allamunk így biztosítja a központi terményalap jelentős részét.

Dolgozó parasztságunk hazafias feladatának tesz eleget, amikor buza, kukorica, vagy más mezőgazdasági termény értékesítésére szerződést köt. Rajonunkban mind a fogyasztási szövetkezetek, mind a Recolta kereskedelmi szervezet dolgozóik értek el bizonyos eredményeket a szerződéskötések terén. Kollektív gazdaságok, mezőgazdasági társulások, valamint egyéni gazdaságok és a társulások tagjai kötötték szerződést gabonafélék átadására. A gabona szerződéssel foglalkozó kereskedelmi szervezet adatai között számos követendő példát találunk. Ezek is bizonyítják, hogy a város és falu közötti árucserre továbbfejlesztése nagy lehetőségek vannak. És ott, ahol a munkát jól szervezték meg, az eredmények sem maradtak el. A rajoni szövetkezetek konferenciájának tiszteletére számos szövetkezet kimagasló teljesítményt ért el a szerződéskötés terén. Így a kürtösi szövetkezet a konferencia tiszteletére, néhány nap alatt 13 tonna búzára, 89 tonna kukoricára, a mácsai szövetkezet 7 tonna kukoricára, a világosi szövetkezet pedig 2 tonna búzára és 11 tonna kukoricára kötött szerződést.

Rajonunkban azonban még távolról sem használtuk ki megfelelően a gabona szerződéskötés lehetőségeit. S különösen egyes szövetkezetek maradtak el ezzel kapcsolatos feladataik teljesítésével. Rajoni viszonylatban a búzából 29, a kukoricából 50, a nap-

raforgónál 21 százalékban teljesítették a szerződéskötési tervet. Tehát az eddigi teljesítmény nem kielégítő. Ugyanezt mondhatjuk a Recolta vállalat munkájáról is. Eppen ezért a következő időszakban szövetkezeinknek lényegesen javítaniuk kell a szerződéskötésekre irányuló tevékenységükön. A Recolta vállalatnak hasonlóképpen fokoznia kell tevékenységét.

A szerződéskötés fellendítése érdekében az eddiginél sokkal jobban kell dolgozni a néptanácsoknak is. Községi pártbizottságaink vezetésével a néptanácsok végrehajtó bizottságai nyújtsanak megfelelő támogatást, hogy a szerződéskötések terén mutakozó lemaradást behozzuk.

Egyes néptanácsi vezetők ugyanis kizárólag a kereskedelmi szervek feladataként tartják nyilván a szerződéskötések kérdését. Egyesek fel sem ismerik a szerződéskötés gazdasági jelentőségét.

A kedvezőtlen időjárás ellenére is jó termés mutatkozik. Eppen ezért sokkal nagyobb figyelmet kell fordítani a gabonafélék szerződéskötésére. Jobb szervezésre, hatékonyabb politikai felvilágosító munkára van szükség a szerződéskötés eredményessége érdekében. Csak több odaadással, gondosabb munkával, alaposabb meggyőző tevékenységgel érhetünk el az eddigieknél nagyobb sikereket. Magyarazzák meg minden dolgozó földművesnek a szerződéskötés népgazdasági és politikai jelentőségét, mutassanak rá annak előnyeire a termés szempontjából is. A párt- és szövetkezeti vezetők álljanak a politikai munka élére és a párttagok személyes példamutatásával győzzék meg a dolgozó parasztokat a szerződéskötés előnyeiről és fontosságáról.

A politikai tömegmunka fokozásával bizonyos, hogy megjavul a szerződéskötésre irányuló tevékenység és rövidesen behozzuk a lemaradást.

Lapunk harmadik oldalán közöljük a Scioteis szerkesztőségi cikkét

„A Jugoszlávai Kommunista Szövetségének programtervezetéről”

Cukorrépa kapálás

Pavici Iosif, az 1. számú komplexbrigád tagja, szorgalmával kitünt mind a tavaszi vetési munkálatokban, mind jelenleg a növénygondozási munkálatokban. A fenti kép a cukorrépa kapálása közben ábrázolja.

Megnyílt a bábszínházak nemzetközi kiállítása

Kedden délelőtt, a fővárosi építészeti főiskola épületében megnyílt a bábszínházak nemzetközi kiállítása. A megnyitón Marcel Breslau, a nemzetközi bábszínházak zsinatának elnöke, Gerald Morice, angol publicista, Mehr Rhsutom, indiai bábművészeti tanárnő, Maria Signorelli, a római „Opera dei Burattini” bábszínház vezetője és Wladyslaw Jarema, a krakkói „Groteska” színház rendezője arról beszéltek, hogy az ilyen kiállítások igen szükségesek és hasznosak a bábművészet fejlesztése szempontjából és hozzájárulnak ahhoz, hogy a népek jobban megismerjék és megérték egymást. A kiállításon husz ország vesz részt bábokkal, diszlekkkel, kosztümökkel és a bábművészet történetét ábrázoló gazdag gyűjteménnyel.

kívül a szentmártoni kollektivisták dohányt ültettek. Az elmúlt napokban a kollektivisták között pénzbeli előleget osztottak.

Vingán

a Hrisztó Botyev kollektív gazdaság dolgozó parasztjai jól dolgoztak az elmúlt napokban a növények gondozását illetően. Így például 300 hektár kukoricát, 75 hektár kukorrepát, 56 hektár napraforgót, 65 hektár hagymát és 40 hektár szőlőt kapáltak. Ami a szőlő megművelését illeti, a kapáláson kívül megtörtént a szőlő kötözése és peremezése is.

A föld harmadik szovjet mesterséges holdjának felbocsátása nem csupán a Nemzetközi Geofizikai Év keretén belül jelent új, számottevő eseményt, de ugyanakkor új szakaszi képez a bolygóközi térségnek ember által való meghódításában. Elsősorban figyelemre méltó az a tény, hogy a harmadik szovjet mesterséges hold sulya (1327 kilo) majdnem háromszorosa a második szputnyik sulyának. Nem kevésbé jelentős az is, hogy a harmadik szovjet mesterséges hold pályájának magassága a Föld felett 1880 kilométer, vagyis majdnem kétszerese az első szputnyik Földtől való keringési magasságának.

Az apró amerikai mesterséges holdakkal szemben, melyek keringési síkjai alig tér el az Egyenlítő síkjától (ebben az esetben ugyanis a mesterséges hold felbocsátását lényegesen megkönnyíti a Föld forgómozgása) a harmadik szovjet mesterséges hold pályája 65 fokos szög zár be az Egyenlítő síkjával. Így, akár csak az első két szputnyik esetében, a harmadik szovjet mesterséges hold jóformán a Föld minden pontjáról megfigyelhető.

A mesterséges holdon elhelyezett, 968 kilo sulyu tudományos berendezés lehetővé teszi a kutatók körének nagymértékű kiterjesztését a légkörön túli rétegekben, a napkor-

Új szakasz a bolygóközi térség meghódításában

puszkuláris sugaraival, a légkör vagy összetételével; az ionoszféra felső rétegeiben található ionizált részecskéik sűrűségével; az elsődleges kozmikus sugárzás erősségével, összetételével és változásával; a földi mágneses mező erősségének változásával; a kozmikus porrnak a bolygóközi térségben való eloszlásával és egyéb tudományos kérdésekkel kapcsolatos ismereteink széleskörű kiterjesztését. Az új szovjet mesterséges hold egyik lényeges része az elektronikus telemetrikus (távmérő) berendezés, mely több hullámhosszon továbbítja a Földre a különböző készülékek által észlelt és rögzített adatokat. Ez a „több csatornán keresztüli” történő közvetítés a mesterséges holdról lehetővé teszi biztos és pontos adatok beszerzését a bolygóközi térség azon részének fizikai állapotáról, amelyben az új mesterséges égitest mozog.

A harmadik szovjet mesterséges holdon elhelyezett tudományos kutatóberendezés működésének teljesén jellemzője a mesterséges holdról rádióval továbbított adatok felvételének és feldolgozásának teljes automatizálása. Ezt olyan módon érték

KÖZLEMÉNY

a Varsói Szerződésben résztvevő országok Politikai Tanácskozó Bizottsága értekezletének összehívásáról

A Varsói Szerződésben résztvevő országok kormányai elhatározták, hogy 1958 május 24-ére Moszkvában összehívják a Varsói Szerződés Politikai Tanácskozó Bizottságának értekezletét kormányfői szinten, az illető országok külügyminisztereinek és hadügyminisztereinek részvételével.

A Kölcsonös Gazdasági Segítségnyújtási Tanácsban résztvevő országok kommunista- és munkáspártjai képviselőinek értekezlete

Május 20-án Moszkvában megkezdődött a Kölcsonös Gazdasági Segítségnyújtási Tanácsban résztvevő országok kommunista és munkáspártjai képviselőinek értekezlete.

Az értekezlet munkájában részt vesznek: Az Albán Munkárpárt részéről Enver Hodzsa, Mehmet Shehu, Spiro Koleka, Kiko Ndzela, Behar Shtylla, Arif Haszko elvtársak; A Bolgár Kommunista Párt részéről Todor Zsivkov, Anton Jugov, Rajko Damjanov, Petar Pansevski, Ruszi Hrisztovov és Karlo Lukanov elvtársak; A Csehszlovák Kommunista Párt részéről Antonin Novotny, Vilim Siroky, Jaromir Dolansky, Otakar Simunek, Bohumir Lomsky elvtársak; Németország Szocialista Egységpártja részéről Walter Ulbricht, Otto Grotemohl, Heinrich Rau, Willy Stoph, Bruno Leuschner és Otto Winder elvtársak; A Lengyel Egyesült Munkáspárt részéről Wladyslaw Gornulka, Jozef Cyrankiewicz, Stefan Jendrychowski, Petr Jaroszewicz elvtársak; A Román Munkáspárt részéről Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Emil Bodnarus, Leontin Salajaru, Alexandru Birladeanu, Avram Bunaciu, Gastoni Marin elvtársak;

A Magyar Szocialista Munkáspárt részéről Kádár János, Apró Antal, Révész Gáza és Kiss Árpád elvtársak;

A Szovjetunió Kommunista Pártja részéről N. Sz. Hruscsov, A. J. Mikoján, A. I. Kiricsenko, F. R. Kozlov, I. I. Kuzmin, I. G. Kabanov és M. V. Hrunyicsov elvtársak;

Az értekezlet munkájában meghívott vendégeként részt vesznek:

a Kínai Kommunista Párt részéről Csen Jun, Li Fu-csun és E Li-csun elvtársak;

a Koreai Munkárpárt részéről Kim Ir, Ten Ir Ben és Li Den Ok elvtársak;

a Mongol Forradalmi Néppárt részéről Damba Dasiin, Cende Lubszanczerendzin elvtársak;

a Vietnami Munkárpárt részéről Nguen Zui Csin, Nguen Van Csin és Dang Viet Cau elvtársak.

TÖBBSZÖRÖS ÚJÍTÓ

Ducan Sabin a CFR-fűtőház újító lakatos, akinek eddig 5 újítást fogadtak el és alkalmazták a termelési folyamatban. Legutóbb a csavarok kivágásához egy matricát készített, amelynek nagy hasznát vesz a mozdonyjavító-osztály dolgozói. Képünkön Ducan elvtárs éppen ezen az újításon dolgozik.

A napokban, a 135-ös városi választókerület nöbízottságának rendezésén igen eredményes megbeszélést vé-

Olvasóköron

nyi lakóját egyaránt foglalkoztatják. A körre meghívták Nicoara Petru elvtársat, az ILLA

lelket, s kéri az ILLA-t, hogy a lehetőségekhez mérten orvosolja a panaszokat. A továbbiakban sok szó esett a városrészépítés te-

gezték a Karl Liebknecht utcában lakók. A 7. szám alatti épület udvarán gyűlekeztek, hogy olvasókörön tárgyalják meg azokat a kérdéseket, amelyek az utca valamenny-

dolgozóját is és felkérték, hogy ismeresse a lakások karbantartására és gondozására fordítandó hozzájárulásra vonatkozó rendszabályokat. Az utcában lakók ezalkalommal előterjesztették észrevéte-

rén a nőkre háruló igen fontos feladatokról, majd Daul Delia elvtársnő, a választókerület nöbízottságának elnöke ismertette az RNK országos nőtanácsa végrehajtó bizottságának a nökhöz intézett kiáltvány szövegét.

Román gazdasági küldöttség utazott Belgiumba

Kedden román gazdasági küldöttség utazott Belgiumba, Mihai Florescu mérnök, közle- és vegyipari miniszter vezetésével. A küldöttségben részt vesz Nicolae Ionescu mérnök, miniszterhelyettes, továbbá vegyipari, közle- és külkereskedelmi szakemberek.

A küldöttség megtekinti a brüsszeli világiállítást és részt vesz a vegyészek nemzetközi kongresszusán.

Több belga cég meghívására, a küldöttség megbeszélést folytat az országunkban építendő vegyipari üzemekkel és felszerelésekkel kapcsolatos műszaki és gazdasági kérdésekről.

A küldöttség tagjait a baneasai repülőtérre több gazdasági államtitkárság vezetői és a külügyminisztérium képviselői kísérték ki.

Jelen volt a repülőtérén Jean Le Roy, Belgium bukaresti ügyvivője. (Agerpres)

A cannesi filmfesztivál díjnyertes filmjének díszbemutatója Bukarestben

A fővárosi Patria filmszínházban péntek este díszelőadáson mutatták be a cannesi nemzetközi filmfesztiválon első díjat nyert „Szállnak a darvak” című szovjet filmet. A rendező Victor Iliu.

N. Kalatozov köszönetet mondott a rendkívül szíves fogadtatásért és hangsúlyozta, hogy ezzel az előadással kezdődött meg a „Szállnak a darvak” nemzetközi előadásorozata. A díszelőadáson részt vettek: C. Prisnea, oktatás- és művelődésügyi miniszterhelyettes, A. Moisescu, a Szakszervezetek Központi Tanácsának alelnöke, A. Malinasan, külügyminiszterhelyettes, Eugen Rodan, az ARUS titkára, művészeti és kulturális életünk személyiségei és népes közönség.

Megjelent V. F. Nyikolaev, a Szovjetunió ideiglenes bukaresti ügyvivője és a szovjet nagykövetség több tagja.

A közönség nagy tetszéssel fogadta a kiváló szovjet filmet és melegen megtapsolta annak rendezőjét. (Agerpres)

A philadelphiai szimfonikus zenekar első romániai hangversenye

A philadelphiai szimfonikus zenekar kedden este az Atheneum termében tartotta meg első hangversenyét, amelyet Ormándy Jenő, a zenekar első karmestere és zenei igazgatója vezényelt.

A hangverseny műsorán több klasszikus és jelenkori mű szerepelt: Bach d-moll Toccata és Fuga, Ormándy Jenő zenekari átdolgozásában, Dmitrij Sosztakovics V. szimfóniája, Gershwin „Egy amerikai Párizsban” című szimfonikus költeménye és Stravinski Tűzmadár című balettszvitje.

A hangversenyen jelen volt Constanta Craciun oktatás- és művelődésügyi miniszterhelyettes, Octav Lizeanu, a Külföldi Kulturális kapcsolatok Intézetének alelnöke, a zenei és művészeti élet képviselői.

Jelen volt Clifton Wharton, az Egyesült Államok bukaresti követe, valamint több diplomáciai kirendeltség vezetője. (Agerpres)

A Jugoszlávai Kommunista Szövetségének programtervezetéről*

A Jugoszláv Szövetségi Népköztársaságban nemrég fejezte be munkáját a Jugoszlávai Kommunista Szövetségének kongresszusa. A kongresszus megvitatta és jóváhagyta a JKSZ új programtervezetét. E cikk megjelenésekor még nincs tudomásunk a program végleges szövegéről, amely bizonyos módosításokat szenvedhetett.

Mint ismeretes, röviddel a kongresszus előtt jelent meg a JKSZ programtervezete, amelyet többszáz ezer példányban nyomtattak és terjesztettek. A JKSZ vezetősége előzetesen elküldötte a kommunista és munkáspártoknak ezt a tervezetet, amely részletesen foglalkozik a nemzetközi helyzet és nemzetközi politika, a nemzetközi munkásmozgalom, a kapitalizmusból a szocializmusba való átmenet és a szocialista országokban folyó szocialista építés kérdéseivel.

Válaszul a JKSZ meghívására, ezek a pártok küldöttséget készítettek meneszteni a Jugoszlávai Kommunista Szövetségének kongresszusára.

A programtervezet szövegének megismerése után azonban a kommunista és munkáspártok — köztük pártunk is — határozottan és egyöntetűen helytelenítették annak tartalmát. A Román Munkáspárt, állásfoglalva a programtervezettel kapcsolatban, a JKSZ KB-hez intézett levelében rámutatott arra, hogy a programtervezet számos tétele, valamint annak a nemzetközi kapcsolatok és kommunista világmozgalom kérdéseit illető számos értékelése ellentétben áll a marxizmus-leninizmus alapvető elveivel, a nemzetközi kommunista mozgalom elméletével és gyakorlatával, a többi kommunista pártok álláspontjával, amelyet a szocialista országok kommunista és munkáspártjai 1957 novemberi Nyilatkozatukban szögeztek le.

Következésképpen a Román Munkáspárt — csakugy mint majd valamennyi testvérpárt — kénytelen volt lemondani arról, hogy küldöttséget menesszen a JKSZ kongresszusára.

Várható lett volna, hogy a JKSZ vezetői figyelemmel és jóakarattal megvizsgálják a programtervezettel kapcsolatos bíráló megjegyzéseket azokkal a kérdésekkel kapcsolatosan, amelyekben véleményük eltér az összes kommunista és munkáspártok véleményétől. Mint ismeretes, a pártok levelei, akárcsak más közéleti anyagok — ezek közül ki kell emelni a Kommunizmust, az SZKP KB elméleti és politikai folyóiratát, valamint a különböző kommunista és munkáspártok álláspontját tükröző egyéb cikkeket és beszédeket — alaposan elemezték a programtervezetet és nyugodt, türelmes hangnemből, elvtársas módon és mélyszélességgel elvszerűsége mutattak rá arra, hogy miben áll annak hibás jellege, hangsúlyozták a belőle származható negatív következményeket.

A JKSZ által a programtervezetben eszközölt kiigazítások ellenére azonban, a fő jugoszláv vezetői kongresszusi beszédekben a revizionista, antimarxista tételekre helyezték a hangsúlyt, s megismételve a szóbanforgó tételeket és állításokat, még élesebb, még virulensebb jellegű kölcsönöztek ezeknek. A testvérpártoknak a programtervezettel kapcsolatos bíráló megjegyzéseit egészen visszautasították, a kommunista és munkáspártokat pedig hevesen és igazságtalanul támadták. Jellemző ebben a vonatkozásban A. Rankovic beszéde.

Természetesen illúzió lett volna arra számítani, hogy a kommunista és munkáspártok és a JKSZ közötti alapvető nézeteltérések és véleménykülönbségek egyik napról a másikra eltűnjenek. A tények azonban azt mutatják, hogy a JKSZ vezetői, noha nyilatkozataikat tették a barátság és együttműködésnek a marxizmus-leninizmus alapján való fejlesztéséről, olyan platformot dolgoztak ki, amely, mivel a marxizmus-leninizmus alapvető elveinek revidálásán állapzik, csak káros, zavart okozhat a szocializmus és a béke ügyére nézve.

I.

Ismeretes a Román Munkáspárt álláspontja a JKSZ vezetőinek a szocialista táborral kapcsolatos nézeteit illetően. A Román Munkáspárt annak idején nyilatkozta, hogy nem ért egyet ezekkel a nézetekkel. E hibás és káros nézetek kifejezésre jutottak a JKSZ programjában, valamint a kongresszus vitája során elhangzott egyes felszólalásokban.

*) Megjelent a Scintea 4218. számában.

a hidegháború létrejöttének és kibontakozásának történetét.

„A háború utáni időszakban — hangzik J. B. Tito beszéde — egyes nagyhatalmak semmitől sem riadtak vissza, hogy biztosítsák más népek fölötti uralmukat”. A szöveg olvasója könnyen megállapíthatja a kontextusból, hogy itt valószínűleg a Szovjetunió és annak külpolitikájára történik elsősorban utalás. Még az Atlanti Paktum létrehozásáért is a Szovjetunió lenne — eszerint — felelős. A szovjet kormányt azzal „vádolják”, hogy olyan politikát folytatott, amelynek következtében — állítják — „a nyugati nagyhatalmak — látnak, hogy céljaikat nem érhetik el diplomáciai úton — arra a következtetésre jutottak, hogy a célokat csupán hatalmi állásukból valószínűleg meg lehet elérni. Ez volt az Atlanti Paktum létrehozásának legfőbb oka...”

Ugyanabban a beszédben azonban elismerik, hogy a nyugati hatalmak célja volt „kiterjeszteni uralmukat más népekre és az egész világra”. Mit kellett volna tenni tehát a Szovjetunióknak? Lehetővé kellett volna tenni számukra, hogy a célkitűzéseiket diplomáciai úton megvalósítsák — vagy pedig vissza kellett utasítani hajthatatlanul, amint azt meg is tette, minden ilyen irányú próbálkozást?

Az emberek még nem felejtették el Churchill fultoni beszédét, amelyet Truman elnök jelenlétében mondott el s amely közös angol-amerikai meghirdetése volt a hidegháború „hivatalos” megindításának, egyenes felhívás a kommunistaellenes kereszt-hadjárati megszervezésére. A népek nem felejtették és nem felejtik el, hogy éppen az amerikai imperializmus volt az, amely az atomzsarolás politikáját, a német militarizmus helyreállításának, a gazdasági megkülönböztetéseknek és a katonai támaszpontoknak a politikáját kezdeményezte.

Ki volt az, aki háborúra uszított és kibontakoztatja a koreai, a vietnami, az egyiptomi háborút és a Dulles-Eisenhower-féle elv cégére alatt nagyarányú összeesküvést szervezett a gyarmati és a függő helyzetben levő országok népeinek felszabadító mozgalma ellen?

Ime, néhány olyan tény, amely összefügg a NATO létrejöttével és tevékenységével.

A Szovjetunió és a szocialista tábor országainak külpolitikája magából, rendszerük osztály-lényegéből fakad, amely elve kizárja a más országok kizsákmányolását és leigazására irányuló törekvést, bármilyen agresszív megnyilvánulást. Ez a politika, amely a békes egymás mellett létezés lenni elvén alapul, következetesen a tartós béke biztosítására törekszik, amely lényeges feltétele a szocializmus és a kommunizmus felépítésére irányuló tervek megvalósításának. Csúszán az imperialista államok egyre nyitottabb agresszív politikája, csupán az északatlanti tömbnek a szocialista országok ellen irányuló egyre provokatívabb tevékenysége kényszerítette ezeket az országokat arra, hogy meglegyenek a szükséges intézkedések és a Varsói Szerződés szervezését, védekezést szolgáló szervezet és amely nyitva áll minden európai ország előtt, tekintet nélkül társadalmi-politikai rendszerére. Ismeretes máskülönben, hogy a szerződésben résztvevő országok ellene vannak Európára és a világ többi részére terjedő imperialista támaszpontok, amelyekkel az imperialista államok, hogy ezeket a tömbökkel kollektív biztonsági szerződésekkel helyettesítsék.

Felvetődik a kérdés: a programban miért igyekeznek elismerni az USA agresszív imperialista kórének a hidegháború kezdeményezőjeként, a nemzetközi imperialista reakció és a háborús készülődés központjaként betöltött szerepe felett? Miért igyekeznek az atlanti tömb vezető hatalmainak válláról levenni azt a felelősséget, amely őket a nemzetközi feszültségért terheli s ugyanakkor miért torzítják el a Szovjetunió és a szocialista tábor többi országainak következetes békepolitikáját? Rá kell mutatnunk arra, hogy a kérdés illy módon történő felvetése hazánk dolgozóinak mélyszélességgel váltotta ki.

II.

A JKSZ programja tartalmaz ugyan kitételeket a proletár internacionalizmusról, de olyan értelmet tulajdonít az internacionalizmusnak és számos alapvető kérdésben olyan álláspontot foglal, amely ellentétben áll a marxista-leninista tanítással, a munkásmozgalom gyakorlatával és érdekeivel.

Lenin arra tanít, hogy az internacionalizmusnak mindig konkrét jel-

lege van — amire egyébként a JKSZ programja is utal. Lenin hangsúlyozta, hogy az internacionalizmusnak minden történelmi szakaszban meghatározott megnyilvánulási formája van, hogy az internacionalizmus konkrét kötelezettségeket feltételez a közös osztályérdek alapján. A jelenlegi történelmi szakaszban a proletár internacionalizmus alapvető kritériuma az, hogy ki milyen magatartást tanúsít a szocialista tábor és az annak élén álló Szovjetunió iránt, ki hogyan teljesíti a szocialista tábor szakadatlan erősítésének feladatát.

A JKSZ programja azonban nemcsak, hogy nem harcol a szocialista országok egységéért, hanem még szembe is száll ezzel az egységgel s különféle támadásokat intéz a szocialista tábor ellen.

Felvetődik a kérdés: internacionalizmusnak nevezhető-e az olyan álláspont, amely tagadja, hogy létfontosságú kérdés az egység azon országok között, amelyekben a munkások és parasztok gyakorolják a hatalmat? Hiszen a napnál is világosabb, hogy a dolgozók és a világ összes forradalmárai számára a szocializmusnak egy ország kereteiből való kilépése és világrendszerbe való alakulása nemcsak hogy nem csökkentette, hanem éppen növelte a győzelmes szocializmus országainak jelentőségét. Nemcsak hogy nem tekintik magukat feloldozva attól az internacionalista feladattól, hogy védjék a még nagyobb szeretettel övezett Szovjetunió szocialista vívmányait, de ezt a kötelezettséget kiterjesztik valamennyi szocialista államra, az egész szocialista táborra, hiszen létezőknek ennek erősítése.

A szocialista országok kommunista és dolgozóinak mértékben tudatában vannak annak a nagy felelősségnek, amellyel saját népiért és a kapitalista országokban élő testvéreikért tartoznak. Eppen ezért egyik legfőbb internacionalista kötelezettségnek tekintik a szocialista tábor egységének további erősítését.

A JKSZ programjának szerzői nem akarnak tudomást venni a világ két egymással ellentétes társadalmi-gazdasági rendszerre való szakadásáról, a kapitalizmus és szocializmus közötti alapvető ellentmondásról. S ez oda vezetett, hogy az internacionalizmus kérdésében le-
térnek az osztályalapról, tagadják, hogy minden kommunista kötelezettsége támogatni a szocialista világrendszer, olyan álláspontot képviselnek, amely nem akar egyebet, mint az internacionalizmusra vonatkozó tanítás revízióját.

A JKSZ programja, számos kongresszusi beszédhez hűen, a rágalmozó és sértő támadásoktól a szocialista tábor országai közti testvéri kapcsolatok ellen. Így például forgalomba hozták az „ideológiai monopolizmus és politikai hegemonizmus” szavakat, ami alatt egyes szocialista országok más szocialista országok által politikai alárendeltséget, sőt gazdasági kizsákmányolást értek; nyilvánvalóan céltudatosan kijelentették, hogy „a szocialista országok közötti kapcsolatokból ki kell rekeszteni azokat a negatív jelenségeket, amelyeket a kapitalizmus vezetett be a nagy és kis, erős és gyenge országok és népek közötti kapcsolatba”.

Lehetetlen, hogy a jugoszláv vezetők ne tudnák: az agresszív imperialista körök éppen ezzel rágalmozatják a szocialista tábor országait, „csatlósoknak”, „függetlenségük fölöttégg megfosztott államoknak” tűntetve fel őket, hogy így igazolják durva beavatkozásukat ezeknek az országoknak a belügyeibe államrendszerük és függetlenségük aláadásá céljából.

Bárki könnyen meggyőződhet róla, hogy mennyire ellentmond a valóságnak ez a feltevés. Elég arra gondolni, hogy a népi demokratikus országok rendkívül rövid idő alatt milyen nagy előrehaladást tettek gazdaságuk és kultúrájuk fejlesztésében éppen a köztük kialakult új típusú kapcsolatok alapján, elég arra gondolni, hogy ezek a kapcsolatok gyökeresen különböznek a kapitalista világban fennálló kapcsolatoktól, ahol egyenlőtlenség uralodik és az erősebb elnyomja a gyengébbet.

A szocialista országok közötti teljes mértékben érvényesülő a jog-egyenlőség, a nemzeti függetlenség és önállóság tiszteletben tartása, a belügyekbe való be nem avatkozás.

A valóság bebizonyította, hogy nincs olyan probléma a szocialista országok kapcsolatában, amelyet ne lehetne megoldani a marxizmus-leninizmus, a proletár internaciona-

lizmus elvei alapján. Eppen ezeknek az elveknek az alapján eszelekedett az SZKP az összes kommunista és munkáspártok támogatásával a JKSZ-vak, valamint a JSzNK-val való szakadás felszámolása érdekében.

A szocializmust építő országok között az internacionalizmust nem lehet a különböző rendszerű államok békés együttélésének elveire, vagy a kölcsönös előny kimondottan kereskedelmi értelmezésére lesűkíteni. Ilyen fellegással a szocialista tábor országai nem érhetik volna el olyan nagy eredményeket, amelyek kivitták az egész világ csodálatát. Külcsönös testvéri segítség, szép időben és viharos időben egyaránt, az ismert mondatnak megfelelően: „mindenki egyért, egy mindenkire!” — ime, ez az, ami a szocialista tábor országai és különösképpen a Szovjetunió és a népi demokratikus országok közötti kapcsolatokat jellemzi.

A Szovjetunió a proletár nemzetköziség elvéhez híven mindig a legnagyobb mértékben tett és tesz eleget mindama kötelezettségeinek, amelyek reá, mint az első és leghatalmasabb szocialista országra hárulnak.

A Szovjetunió segítése, a szocialista országok testvéri együttműködése lehetővé teszi, hogy eltérően a kapitalista országok gazdasági fejlődését jellemző ekepeztő egyenlőtlenségtől, a szocialista országok általános gazdasági fejlődése jellemezze s valamennyi sikerrel haladjon előre a gazdaságilag fejlett országok színterére.

Nyilvánvaló, hogy a Szovjetunió gazdasági ereje, gazdag forradalmi tapasztalata, internacionalista politikája, a nemzetközi életre gyakorolt hatalmas befolyása nélkül sokkal nehezebben jött volna létre a szocialista országok egysége, bármelyik szocialista országnak összehasonlíthatatlanul nehezebb lett volna a helyzete mind nemzetközi síkon — az imperialista hatalmak fenyegetésével szemben — mind belső fejlődése tekintetében.

Népzünk, akárcsak a többi szocialista ország népei, nagyra értékelik a Szovjetunió internacionalista politikáját, sokoldalú testvéri segítségét, mely a leghívebben juttatja kifejezésre a szocialista táborban belüli állandósult új típusú kapcsolatokat.

Népzünknek a szocializmus építésében kivívott történelmi jelentőségű sikerei elválaszthatatlanul összefüggnek azzal a ténnyel, hogy pártunk az SZKP tapasztalatainak gazdag kincsésztárából merítve, alkotóan alkalmazza ezeket országunk viszonyaira.

Hangsúlyozva a Szovjetunióval és a Szovjetunió Kommunista Pártjával — a nemzetközi munkásmozgalom központjával — vezető szerepét, Gh. Gheorghiu-Dej elvtárs ezeket mondotta: „A többi kommunista és munkáspárttal együtt úgy véljük, hogy a Szovjetunió élenjáró szerepe a szocialista táborban történelmi folyamat természetes eredménye s lényeges tényezője a szocialista országok egységének, a nemzetközi kommunista mozgalom összeforrtóságának a béke és a szocializmus érdekében”.

Valamennyi szocializmust építő nép tapasztalata azt igazolja, hogy a szocialista tábor országainak egysége a szocializmus sikeres építésének, az összes szocialista országok függetlenségének és szuverenitásának legbiztosabb kezesége. Mind-egyik szocialista országunk nemzeti érdeke, hogy ázintelenül szilárdítsa ezt az egységet.

Ez a megállapítás teljes mértékben érvényes valamennyi szocialista országra. A Lengyel Egyesült Munkáspárt Központi Bizottságának lapja, a Trybuna Ludu helyesen hangsúlyozta egyik nemrég megjelent szerkesztésű cikkében: „Jugoszlávia népeinek hősi harca a hitlerista agresszorok ellen azért vezethetett győzelemre, mert szerves része volt a hitlerellenes nagy szövetség harciának, amelynek a Szovjetunió volt a döntő ereje, minthogy a szovjet hadsereg semmi-féle meg a hitleristák fölött erőlt. Jugoszlávia háború utáni egész fejlődése a szocializmus roinek világmeretű növekedése által determinált körülmények közepette ment végbe. Még a szocialista tábor országai és Jugoszlávia közötti fennálló feszültség szakaszában is az a tényező tette lehetővé Jugoszlávia munkáoszállya és a JKSZ számára azt, hogy megőrizhesse függetlenségét az imperializmustól és folytathassa az új, szocialista rendszer építését”.

Meglepi, hogy míg a JKSZ programjának és a jugoszláv vezetői kongresszusi beszédének támadási célpontja változatlanul a szocialista országok s elsősorban a Szovjetunió volt, elhallgatták azt a tényleges veszélyt, amely a szocialista országok függetlenségét, sőt létét fenyegeti: a nemzetközi imperializmus — s ennek élén az amerikai imperializmus — agresszív politikáját.

Példának tüntették fel az együttműködést az USA-val, magasztalták a Marshall-tervet.

Emlékezzünk azonban arra, hogy még annak idején, amikor a Marshall-tervet a szocialista országok előtt is megkeglették, Jugoszlávia vezetői ezt mondták erre a tervre vonatkozólag: „A nyugati hatalmakkal és Amerikával, jobban mondva elsősorban a vezető amerikai körökkel fennálló kapcsolataink tapasztalata megerősítette azt a meggyőződésünket, hogy ezektől a köröktől nem várhatunk önzet, önzetlen segítséget országunk újjáépítésére”.

Kétfelkérdő, abban, hogy bárki is azt állíthatná, miszerint az amerikai imperializmus azóta olyannyira megváltoztatta volna jellegét és céljait, hogy ez indokoltá tenné mai, gyökeresen más megítélését. Ami bennünket illet, nekünk ma is az a szilárd meggyőződésünk, — s ezt a tények is alátámasztják — hogy az imperialista hatalmak sohasem adnak és különösen szocialista országnak nem adnak „öszinte és önzetlen segítséget”.

A marxisták nem téveszthetnek össze összevesztethetetlen dolgokat. A marxisták, a kommunista, a proletár nemzetköziséghez és népi lényegbevágó érdekeihez hű dolgozók számára a szocialista tábor egysége drága, mint a szemük fénye.

III.

Egyes alapvető marxista-leninista tézisek revíziója szembeötlő módon megmutatkozik a JKSZ programjának abban a részében, amely a kapitalizmus fejlődésével, az állami monopolista kapitalizmus körülményei között fennálló állam lényegével és szerepével, továbbá a kapitalizmusból a szocializmusba való átmenettel kapcsolatos kérdéseket taglalja.

A program elejtette azt a marxista-leninista tanítást, hogy az állam egyik osztály hatalmi eszköze egy másik osztály fölötti uralmának biztosítására és (mind a burzsoa állam, mind a szocialista állam tekintetében) elővetve az osztályok fölötti államról szóló régi, tudománytalan elméletet, amelyet Marx, Engels és Lenin a maga idejében már megcáfolt. Nyilvánvaló, hogy itt a burzsoa állam idillikus szépitésével és a szocialista állam belekeletkezésével állunk szemben. E két államtípusnak, amelyek osztálytartalmonakul fogva szöges ellentétben állnak egymással, olyan közös vonásokkal tulajdonítanak, hogy a közöttük fennálló lényeges különbségek elmosódnak.

Lenin kétséget kizáró módon feltekte, hogy a burzsoa és kispolgári ideológusok, a mindentfajta reformisták és revizionisták elméletei az „osztályok fölötti államról”, a kapitalisták és a munkások közötti „független”, „pártatlan bíró” szerepét betöltő állammról lényegében tudománytalan, antimarxista elméletek. Ezeket az elméleteket szedték elő újra napjaink notórius revizionistái, akik szemrehányes nélkül állítják, hogy az állami monopolista kapitalizmus körülményei között a különböző társadalmi osztályok között „megoszlik” a hatalom, hogy a burzsoa állam egyaránt szolgálja a monopolitkák magnásainak és a munkásoknak az érdekeit.

A JKSZ programja szintén átvesszi ezeket a tételeket. Azt állítja, hogy az állami-monopolista kapitalizmus szakaszában „az államgépezet arra irányuló törekvésében, hogy független funkciókat töltsön be és a társadalom fölött helyezze magát, egyre jobban igyekszik korlátozni mind a magántőke, mind a munkásosztály szerepét”. (A Scintea szerk. kiemelése). S hogy semmi kétség se fűljen a szerzők álláspontjához „az osztályok közötti egyensúlyt biztosító államról” szóló revizionista fellegást illetően, a program tételeiben is kimondja, hogy „minél nagyobb egyensúly jön létre az állami-kapitalizmusban a burzsoázia és a munkásosztály között a befolyást és pozíciókat folyó harc során, anélkül függetlenebbé válnak a bürokrácia funkciói is” (a Scintea kiemelése).

A JKSZ programja tehát revíziót ad veszi az állam osztályjellegére vonatkozó marxista-leninista tanítást.

(Folytatás a 4. oldalon)

Európa népei az atomhalál ellen

A nyugat-német főiskolai hallgatók hatalmas tüntetése a Bundeswehr atomfegyverezése ellen

BONN. (Agerpres). Nyugati sajtóügynökségek jelentése szerint a nyugat-német főiskolai hallgatók május 20-án az egész Német Szövetségi Köztársaságban hatalmas tüntetéseket rendeztek a Bundeswehr atomfegyverezése ellen.

Münchenben háromszáz diák tüntetett az utcákon tanáraikkal együtt. A tüntetők feliratot táblákkal hordoztak magukkal, amelyeken Albert Schweitzer, Albert Einstein és Bertrand Russell ismert tudósoknak a nukleáris fegyver veszélyére való figyelmeztetéseiből vett idézetek voltak olvashatók.

Kétezeröttszáz heidelbergi diák azt követelte, hogy a bonni kormány azonnal álljon el a Bundeswehr atomfegyverzésétől. A göttingeni egyetem 1500 diákja az utcákon tüntetett feliratot hordozva, amelyeken Cicero Catilinahoz intézett felhívásának korszerűsített változata volt olvasható: „Konrad! (Adenauer — szerk. megj.) meddig élsz még vissza türelmünkkel?”

A göttingeni diákok szolidaritásukat fejezték ki a 18 nyugat-német atomtudós tiltakozásával.

Frankfurtban a főiskolai hallgatókkal együtt tüntetett számos egyetemi tanár is.

Hasonló diákünnepségeket rendeztek Marburgban, Karlsruheben, Münsterben és Nyugat-Berlinben is.

Nyugat-Németországban tovább tart az atomfegyverezés elleni tiltakozó mozgalom

BERLIN. (Agerpres). A TASZSZ jelenti:

Nyugat-Németországban fokozódik a Bundeswehr atomfegyverezése és a rakétakilövő-pályák építése elleni tiltakozó mozgalom. Mint a Neues Deutschland című lap hangsúlyozza, a bajorországi Erlangenben tömeggyűlést tartottak, amelyet az atomfegyverezés elleni bizottság hívott egybe. A felszólalók hangsúlyozták, hogy a Német SzK atomfegyverzési politikája megakadályozza a nemzetközi feszültség enyhülését és a béke megszilárdulását.

Európai harci bizottság alakul az atomfegyver ellen

MÜNCHEN. (Agerpres).

Mint a DPA nyugat-német hírügynökség közli, Hans Werner Richter, az atomfegyver ellen küzdő nyugat-német akciócsoport elnöke bejelentette: a nukleáris fegyver ellen harcoló nyugat-európai szervezetek elhatározták, hogy európai harci bizottságot alakítsanak az atomfegyver ellen. E szervezetek franciaországi, angolai, nyugat-német és svájci megbízottai a jövő héten Zürichben ülést tartanak, hogy bejelentsek a bizottság megalakulását.

Richter nyilatkozata szerint Bertrand Russell, az ismert angol Nobel-díjas filozófus bejelentette, hogy elfogadja az atomfegyver ellen küzdő európai harci bizottság elnöki tisztségét.

Az európai bizottság nyáron a svájci Bazelben kongresszust szervez.

A Német Szociáldemokrata Párt kongresszusa

STUTTGART. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti:

Az NSZDP kongresszusának május 20-i ülésén folytatott a Német Szövetségi Köztársaság külpolitikai és katonai problémáinak megvitatását. Ebben a kérdésben Erler a május 19-i ülésen tartott beszámolót. Ugyancsak ezzel a problémával kapcsolatban terjesztett elő jelentést Werner, a párt vezetési tagja is.

Erler a kongresszus elé terjesztett jelentésében a NATO-szerződés módosítása mellett foglalt állást, ami — mint mondtatta — Németország egységesítése miatt szükséges.

A két felszólaló a Bundeswehr atomfegyverezése ellen foglalt állást, mivel az összeegyeztethetetlen Németország újraegyesítésével és az európai béke biztosításával.

Az atomfegyverezés — jelentette ki Werner — újabb és szinte legyőzhetetlen nehézséget idéz elő Németország újraegyesítésével kapcsolatban.

A kongresszuson résztvevő küldöttek tapsal felváltva Wernernek azon nyilatkozatát, hogy a Német SzK kormányának a két német állam közötti feszültség enyhítése érdekében érintkezésbe kell lépnie a Német DK illetékes hatóságaihoz. Ezzel kapcsolatban Werner többek között a két német állam közötti „gazdasági egyesület” létesítése mellett foglalt állást, továbbá indítványozta, hogy szervezzék politikai vitákat a két állam közelsége érdekében.

A két felszólaló hangsúlyozta, hogy a közép-európai atommentes övezet megteremtése, valamint az

A Francia Kommunista Párt KB plenáris ülése

PARIZS. (Agerpres.)

A Francia Kommunista Párt KB plenáris ülése május 20-án jóváhagyta a Francia Kommunista Párt KB Politburojának az algériai katonai fasiszta lázadás kitörésekor elfogadott határozatát, valamint a kommunista párt parlamenti csoportjának tevékenységét.

A plenáris ülés után kiadott nyilatkozat rámutat arra, hogy „a szubverziós elemek által megszerzett összeesküvést leleplezték”, hogy „De Gaulle a lázadás sugalmazója és irányítója”. „A köztársaság győzelme mindazonáltal még nincs biztosítva” — hangzik a nyilatkozat.

A Francia Kommunista Párt Központi Bizottsága egyhangúlag „felhatalmazta a Politburot és a párt parlamenti csoportját, hogy minden lehető meglegyen a munkasztrájk által kivívott demokratikus intézmények és szabadságjogok megvédéséért, hogy lehetetlenne tegyék a De Gaulle vezette összeesküvést a hatalom átvételéért, hogy megneveljék a reakciós katonai kolonialista erőkre támaszkodva személyi diktatúra bevezetésére törekvő Franciaországban”. Ezek az erők — hangsúlyozza a nyilatkozat — általános háborút akarnak Észak-Afrikában.

—O—
Amerikai-angol egyezmény a libanoni beavatkozással kapcsolatban
LONDON. (Agerpres.) TASZSZ: A Daily Telegraph and Morning Post washingtoni munkatársának jelentése szerint az Egyesült Államok és Anglia közötti megegyezés jött létre a Libanonban szembeni közös akció tekintetében, beleértve a csapatok partraszállítását is „abban az esetben, ha rendkívüli helyzet adódna elő.”

Nehezen tudnék egy olyan országot megnevezni, ahol ottlétemkor nem fordultak elő Amerika-ellenes tüntetések

— mondotta Dulles legutóbbi sajtóértekezletén

WASHINGTON. (Agerpres.) — A TASZSZ jelenti:

Dulles amerikai külügyminiszter május 20-i sajtóértekezletén az újságírók egész sor kérdésére válaszolt, hogy az Egyesült Államok külpolitikájának irányítója a közép-keleti országokban — alapul használhatná fel az USA libanoni beavatkozásához.

Dulles kénytelen volt elismerni, hogy Libanont semmilyen „kommunista agresszió” nem fenyegeti, ugyanakkor azonban sejteti engedte, hogy az Eisenhower doktrínát — amely, mint ismeretes, az USA fegyveres beavatkozását irányozza elő a közel-keleti országokban — alapul használhatná fel az USA libanoni beavatkozásához.

Dulles elismerte azt a koholmányt, hogy az Egyesült Arab Köztársaság „beavatkozik” a libanoni eseményekbe. A külügyminiszter szerint erre „komoly bizonyítékok” is léteznek, azonban kijelentéseit alátámasztására egyetlen „bizonyítékot” sem idézett.

Dulles egyébként tartózkodott attól, hogy bármilyen megengedést fűzzön az algériai és franciaországi eseményekhez. Nixon alelnöknek a latin-amerikai országokban tett balserkű látogatásával kapcsolatban Dulles kénytelen volt elismerni, hogy az ottani Amerika-ellenes tüntetéseket „gazdasági és politikai tényezők” idézték elő, vagyis elsősorban az USA politikája idézte elő az elégedetlenséget.

Az egyik újságíró megkérdezte Dullest, helyes-e Nixonnak azt az elhatározását, hogy Caracasba utazik. A külügyminiszter azt válaszolta, hogy ha az amerikai államfőnek felhívja a külföldi látogatásait során előforduló Amerika-ellenes tüntetéseket, akkor egyikük sem utazna sehova. „A magam részéről — mondotta Dulles — nehezen tudnék egy olyan országot megnevezni, ahol ottlétemkor ne lettek volna Amerika-ellenes tüntetések.”

A Jugoszláviai Kommunista Szövetségének programtervezetéről

(Folytatás a 3-ik oldalról)

Említsük meg, mit mondott Engels a tőkés államról: „A modern állam, bármilyen is a formája, lényegileg kapitalista gépezet, a kapitalisták állama, az ideális összkapitalista. Minél több termelőt vesz át tulajdonába, annál inkább válik lényegesen összkapitalistává, annál több állampolgárt zsákmányol ki. A munkások bémunkások, proletárok maradnak. A tökeviszony nem szűnik meg, ellenkezőleg, a vegsőkig kielekedik”. (Anti-Dühring, Szikra kiadás 1948, 264. oldal).

Az állami monopolista kapitalizmus nem egyszerűen az állam és a monopolizmus egybefonódása — ezt a folyamatot már Lenin feltárta, — hanem — mint ugyancsak Lenin rámutatott — az állam még fokozottabb alárendelése a monopolizmusnak szemben, amelyeknek mindenhatósága ilyenformán példátlanul megnövekedett.

A JKSz programjának szerzői azt állítják, hogy a valóság tanulmányozásából indulnak ki. De vajon nem állítjuk-e a feje tetejére a valóságot, ha a monopolizmust, — amelyet az imperialista országokban most sokkal inkább mint bármikor döntő befolyással rendelkezőnek — az állam alárendeltjeinek tüntetjük fel? A kapitalista állam „korlátozza” — vagy, hogy ne élünk ezzel a diplomáciai kifejezéssel — bilincsbe veri a munkasztrájk harcait, bizonyos körülmények között fellejt egyet-egy tökésekkel szemben, azonban — gazdasági, bel- és külpolitikai téren egyaránt — sohasem szűnik meg a töké érdekeit szolgáló eszköz lenni.

Az állam szerepének és lényegének problémája a munkasztrájk számára alapvető fontosságú kérdés. Lenin hangsúlyozta, hogy „lehetetlen harcolni a dolgozó tömegeknek általában a burzsoázia, és különösen az imperialista burzsoázia befolyása alóli felszabadításért, ha nem harcolunk az „állammal” kapcsolatos opportunista előítéletek ellen”. (Lenin Művei, 25. kötet, 412. old., Szikra kiadás). Bármely elmélet, amely a kapitalista államot az osztályok fölé helyezi, nem tesz egyebet, mint lefegyverezi a munkasztrájt, árt a munkasztrájk harcának.

A JKSz programja megismétli azt a revizionista tételeket is, amely szerint a kapitalista állam beavatkozása a gazdaságba gyengíti a kapitalizmus alapjait, „objektív-szocialista tendenciákat” képvisel, a kapitalizmus keretén belül olyan „szocialista elemek” megjelenéséhez vezet, amelyek „behatolnak a kapitalista társadalmi rendszer repedéseibe”, s „egyre inkább erősödnek”.

Vajon ez a tétel lényegében nem azonos-e Lucien Lauratnak, a jobboldali francia szocialisták ismert teoretikusának állításával, s a jelenkori revizionizmus más képviselői által is fenntartott tézissel, mely szerint: „A Marx által elméleti és leleplezett klasszikus kapitalizmus Európában és Észak-Amerikában átengedett helyét egy vegyes gazdaságnak, amelyben a kapitalista elemeket egyre inkább ellensúlyozzák a lényegükben elvitathatatlanul kollektivisták elemek”. Ime tehát Morgan és Rockefeller is egyre inkább... a kollektívizmus és a szocializmus képviselőivé válnak!

A JKSz programjában, igaz, fellelhető az a megjegyzés is, hogy nincs spontán átmenet a kapitalizmus és a szocializmus között, de a program szerzői nem mutatnak rá arra, hogy ennek elsőrendű előfeltétele a munkasztrájk hatalomra jutása és a proletárdiktatúra bevezetése, sőt azt állítják, hogy „az államkapitalista viszonyok sajátos formái egyaránt lehetnek a kapitalizmus utolsó erőfeszítései a fennmaradásra és a szocializmusba vezető első lépés is, de ugyanakkor lehet egyik is, másik is”. (A Scienteia kiemelése). A programtervezet több helyen azt állítja, hogy a szocializmus egyre inkább „az egész emberiség mindennapos gyakorlatának tartalmává és módszerévé” „egyedülállóan” válik. (A Scienteia kiemelése). Itt utalás történik a szocialista elemek állítólagos növekedésére a kapitalizmusban.

A kommunista, a forradalmár munkások azonban csak helytelenítik ezeket a kijelentéseket. Az ilyen kijelentések nemcsak nem járulnak hozzá ahhoz, hogy a kapitalista országok dolgozó világszerte felismerjék

forradalmi feladataikat, hanem ellenkezőleg, ártalmas ábrándokat ültetnek el a fejükben.

Az államkapitalizmus, a burzsoázia hatalmának körülményei közepette egyáltalán nem jelent „szocializmust”, vagy „majdnem szocializmust”. Lenin mélyenszántó tudományos elemzés alá véve a kapitalizmus imperialista szakaszát, kifejtette, hogy a termelés koncentrációjának és a töké centralizációjának folyamata — bármilyen magas is a koncentráció foka az állami monopolista kapitalizmusban — egyáltalán nem módosítja a kapitalista viszonyokat, csupán objektív előfeltételeket teremt a szocializmusba való átmenetre. „Az állami monopolista kapitalizmus — írta Lenin — a szocializmus legteljesebb ANYAGI előkészítése, a szocializmus előcsarnoka, az a történelmi lépcsőfok, amelyet a szocializmusnak nevezett foktól SEMMIFELE KÖZBOLSO LÉPCSŐFOKOK NEM VALASZTANAK EL.” (Lenin Művei, 25. kötet, 386. old., Szikra kiadás).

A szocialista termelési viszonyok azonban — a feudális rendszer kebleiben spontán módon megszülető kapitalista termelési viszonyoktól eltérően — nem jönnek és nem is jöhetnek létre a kapitalizmusban. Lenin kimélet nélkül ostromozta mindazokat a kísérleteket, amelyeknek céljuk olyan illúziókba ringatni a munkásokat, hogy a kapitalista termelési viszonyok fokozatosan, észrevétlenül, spontán módon szocialista viszonyokká alakulhatnak át, hogy a kapitalista rendszer így „evolutív módon” belenyúljon a szocializmusba. Lenin hangsúlyozta és az élet, kivétel nélkül minden szocialista ország tapasztalata bebizonyította, hogy a kapitalizmus által létrehozott objektív anyagi előfeltételeket csak akkor lehet felhasználni a szocializmusba való átmenetnek, ha a munkasztrájk megdönti a kizsákmányoló uralmát, kezébe ragadja az államhatalmat és bevezeti a proletáriátus diktatúráját, kizsajátítja a kisajátítottakat.

Az állami monopolista kapitalizmus kétségtelenül növelte a burzsoázia beavatkozását a gazdasági életbe, ami ahhoz vezet, hogy a monopolizmus érdekében bizonyos korlátok között megjelenjenek a gazdasági

A kínai nép támogatja az indonéziai nép jogos harcát

PEKING. (Agerpres).

Amint az Új Kína hírügynökség jelenti, a kínai népi békevédelmi bizottság és az afrikai-ázsiai szolidaritás kínai bizottsága május 19-én táviratot intézett az indonéziai békeharcosok országos bizottságához és az ázsiai-afrikai országokkal való szolidaritás indonéziai bizottsá-

gához, s ebben kijelenti, hogy támogatja az indonéziai nép jogos harcát.

A kínai nép — hangsúlyozza a távirat — határozottan támogatja az indonéziai nép harcát, állami szuverenitásának és nemzeti függetlenségének megvédéséért, az imperialista beavatkozás ellen.

A HÉT FILMJEI

DOZSA GYÖRGY: május 23-ig: Mexikói szerenád (színes mexikói film). Előadások: 3, 5, 7 és 9 órák.

Délelőtt 10 és 12 órák után.

NICOLAE BALCESCU: május 29-ig: A főtutca (spanyol film). Előadások: 3, 5, 7 és 9 órák. Délelőtt 11 órák után.

HERBAK JÁNOS: május 25-ig: Kísértés (jugoszláv film). Előadások: 3, 5, 7 és 9 órák.

I. L. CARAGIALE: május 25-ig: Leningrádi szimfónia (szovjet film). Előadások: 3, 5, 7 és 9 órák.

IFJUSÁGI MOZI: május 25-ig: A hallgatás világa (színes francia film).

SOLIDARITATEA (Gáj): május 25-ig: Kővirág (színes szovjet film). Előadások: 3, 5, 7 és 9 órák.

MAXIM GORKIJ (Mikela): május 25-ig: Zöld fények (szovjet film).

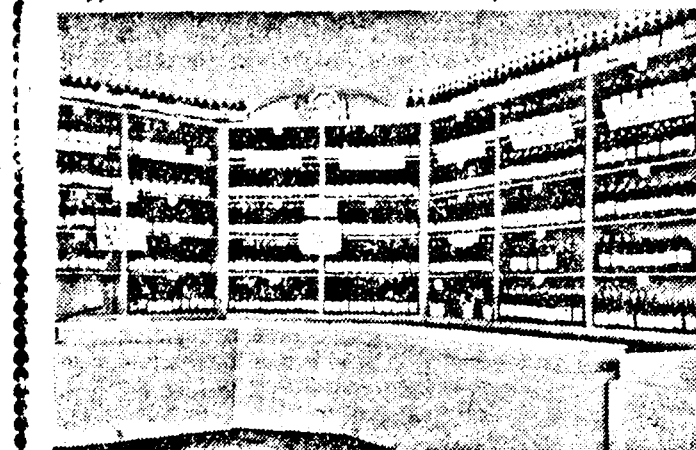
PROGRESUL (Ujarad): május 25-ig: Utak és sorsok (szovjet film). Előadások: 5 és 7 órák.

TÉBA (üzemi filmszínház): május 24-25-én: A lányom Bécsben él (osztrák film). Előadások: szombaton 3,30, 5,30 és 8,30 órák. Vasárnap: 11, 3, 5, 7 és 9 órák.

ILIE PINTILIE (Mosóczi-telep): május 24-25-én: Ördögcsakadék (román film). Előadások: szombaton és vasárnap: 2, 4, 6 és 8 órák.

HÍREK - KÖZLEMÉNYEK

„GOSTAT” ÜZLET, Liszt Ferenc utca

Válogatott, borok és pálinkák

Kimért bor ára 8,50 lei

Fizessen elő

a VÖRÖS LOBÓGO-ra

A nyári szünidőre!

Az iskolai leperjesztők, levélhordók és postahivatalok megkezdtek az ilyesági és gyermek-folyóiratok nyári szünidőre való előzetesének megújítását.

A „VOINTA”
Kisipari szövetséget
AVRAM IANCU tér 12. sz. alatt
május 15-én megnyitotta
esernyő-gyermekköcs-
javító részlegét

Az ICRA nagykoroskedelmi vállalat
késpénzért vásárol
hivatalos áron különböző méretű
üvegeket és befőttes üvegeket
a következő begyűjtő központnál:
Dimitrov utca 59, Soarelui utca 7 és Liszt Ferenc utca 1. szám alatt.